

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

In Amos, Abdiam, Et Ionam Prophetas, Commentarij Francisci Lamberti Auenionensis

Lambert, François

Argentorati, 1525

VD16 B 3868

Pars Qvinta. Quinto, Amos de se testimonium reddit, & prophetat aduersum Amastam, ac prænunciat, q[...] Israel sit à propria terra migraturus.

urn:nbn:de:hbz:466:1-35983

FRANC. LAMB. IN AMOS

ministerium uir Dei, quin potius ardentior factus est, nonnulla prioribus adiiciens, & ipsa priora confirmans & adserens.

PARS QUINTA.

Respondit que Amos, & dixit ad Amasiam: Non sum Propheta, & non sum filius Prophetæ, sed armentarius ego sum, uellicans sycomoros: & tulit me Dominus Deus, cum sequer gregem. Et dixit Dominus ad me: Vade, propheta ad populum meum Israel.

Non fuit Amos à principio, neque genere Propheta, tametsi uocatus à pastorali ministerio ad uerbum, uerus Propheta Domini extitit. Proinde ait: Non sum Propheta, hoc est, non sum adsuetus, nec fui, usque in hunc diem in ministerio prophetandi, nec sum filius Prophetæ, ut Esaias, Iob, & alij nonnulli, sed condicione mea sum pastor armentarius, uellicans sycomoros. Sycomorus rubus est, ferens moros.

Quidam uolunt hoc Prophetae uerbum sic capi: Non sum propheta, qui uelim pro pane prophetare, et ob id proficisci in iudeam: nec sum filius Prophetæ cuiuspiam falsi, sed sum pastor armentarius, habens satis ex armentis unde uiuam. Sed horum pace salua, stupida & frivola hæc expositio, nec congruit huic loco. Facile enim ex textus circumstantia, ipsissimam enarrationem deprehendes, si

COMMENTAR. CAPVT VII. 67

pe quòd **Amos** uidens insaniam **Amasiae**, prohibentis ser-
monem **Dei**, reddidit rationem, q, à **Deo** missus erat, &
uocatus ab armentis ad prophetandi munus. Idcirco tam
aperte dixit, q, esset pastor armentarius, aduetus scilicet
ad custodiam armentorum, non ad prophetiam: aduetus
quoq; habitare in syluis & montib. ac uictuare fructibus
arborum, atq; ex eis uellere in armentorū cibum. **Quid**
Agnosce mirabile opus **Dei**, q, hominem talibus nunquam
aduetum, **Deus** propheta dignatus fuerit, et uelit per me
armentorū pastore suae sapientiae palam facere occulta, ut
tu, et tibi similes huius seculi prudentes magis cōfundami
ni, & simul cum toto populo agnoscatis apertius, meū ser-
monē à domino esse, quo à tali uobis, eo iubēte, p̄fertur. **Ni**
hil enim doctrinae in me est, ut nisi **Deus** in me loqueretur,
quicquam tale possem. **Alia** quoq; ratione, dixit se prius
fuisse pastore armentarium, nempe, ut ostenderet suo ex-
emplo omnia deserēda, mox ubi **Dei** iussio adcedit. **Tulit**,
inquit, me **Dominus** &c. **Ac** si dixisset: **Vocanti** **Deo** mox
adqueui, et priori ministerio, eo iubēte, cui tu cōtradicis,
abrenunciaui, & tu uis, ut non adqueiscam imperio **Dei**,
sed tuo? **Quid** ad me, quid **Rex** aut tu iubeatis? **Na** or est
Deus omni homine: ideo obsistentibus quantumlibet homi-
nibus, quicquid **Deus** iusserit prophetabo.

Et nunc audi uerbum **Domini**. **Tu** dicis: **Nō**
prophetabis super **Israel**, et non stillabis super
domum **Idoli**. **Propter** hoc haec dicit **Domini**
nus: **Vxor** tua in ciuitate fornicabitur, & filij

tui, & filia tuæ in gladio cadent, & humus tua funiculo metietur, & tu in terra polluta morieris, & Israel captiuus migrabit de terra sua.

Qui non uult sermonem bonum, sermonem benedictionis & paci, maledictioni æquis subiacet. Ideo quia à principio regni decem tribuum, ipse tribus à Hieroboam filio Nabath seducte. 3. Reg. 12. à Deo apostatarunt, et Prophetis Dei obstiterunt, nolueruntq; participes esse sermonum amabilissimæ ueritatis Dei, iustissime sermonem euersiōis suæ audire cōpelluntur, & tandem euertuntur. Et Amos impius, quia ueritati contradixit, et præcepit Amos, ne prophetaret quicquā super aut contra Israël, et ne stillaret, id est, ne minimū quiddam, quasi stillam aduersus domum idoli, id est, Bethel, loqueretur, sic à domino iudicatus fuit. Primum, q̄ uxor sua erat fornicatura, eo q̄ uolebat filios Israël fornicari à Domino. Secundo, quia amabat perditionem animarum populi, filij sui ac filia gladio per dēū erant. Tertio, quia terrenus multum adficiēbatur, & uilē la cōquireret, seducebat populū dei, terræ eius erāt funiculo metiendæ ab aduersarijs, qui sibi eas inuicem diuiderēt. Quarto, quia p̄ mendacio habebat, prophetiam de Israël captiuando, ac quia immundiciā et sordem idololatriæ populū docuerat, ipsemet captiuū adus, et in terra polluta, hoc est, inter gentes moriturus prædicitur. Indubie enim extrā Israël terram mortuus est. Et qui noluit in salutem uerū Deum, in suā pernitiem falsis dijs fuit inter gētes satiatus.

○ æquis

COMMENTAR. CAPVT VII. 69

O equis et sanctiss simul atq; reuerediß iudicia domini.

Demum quoad **I**sraëlem, scilicet tam ad **R**egem, quam ad populum attinet, **M**igrabit, inquit, **I**sraël à terra sua. **M**ulta cum patientia illos multos pertulerat annis, et semper **D**eï sermonibus contradixerant. **D**eus autem accerrimus uindex est pro eis, et nō sustinet contemptum eorum perpetuum. **I**dcirco uidens impios **R**eges ac **P**rincipes **I**sraël sibi uere nunquam adqueuisse, sed semper ueritati cōtradixisse, populumq; suū eorum impietatib. ac mēdacijs fuisse concordē, ipsorum regnū deleuit, et transtulit **I**sraël in **A**ssyrios, ut patet. 4. **R**eg. 17. quod hic **A**mos prænunciat. **V**iderint hæc qui ueritatem et dilectores eius persequuntur: **N**am impossibile est, eos tandem non abijci, qui eternam **D**eï ueritatem abijciunt.

CAPVT OCTAVVM.

Summarium capituli. **P**rimo ex uisione calathi **K**itz, id est, ficorum, prophetat de **K**etz siue **K**itz, id est, sine **R**egni **I**sraël. **S**ecundo, prophetat aduersum maiorum ac negociatorum tyrānidem in pauperes populi, uicina illis mala prænuncians. **T**ertio, lucis, ac omnis letitiæ priuatione, ac exemplo luctus primogeniti, describit accerbitatem maiorum **I**sraëli imminentium. **Q**uarto, prophetat de exauescenda ac longè perniciosissima fame uerbi **D**eï.

PARS PRIMA.

I 4 Hæc